

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517207579
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:3517207579.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. dňa 20.07.1948, bytom B., D. XXX/X, zastúpeného HRADSKÝ s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Dostojevského rad 1, IČO: 50 917 528 proti žalovanému Poľnohospodárske družstvo Poriadie, so sídlom Poriadie 273, IČO: 00 203 572, zastúpeného Mgr. Milanom Petrášom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, IČO: 37 928 473, o určenie neplatnosti konania náhradnej výročnej členskej schôdze a všetkých uznesení na nej prijatých, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9Cb/95/2017-174 zo dňa 12. mája 2023 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9Cb/95/2017-174 zo dňa 12. mája 2023 v napadutej I. a III. výrokovej vete **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou určil, že všetky uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 10.07.2017 o 15.00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave sú neplatné. Druhou výrokovou vetou žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že náhradná výročná členská schôdza žalovaného konaná dňa 10.07.2017 o 15.00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave je neplatná zamietol. Treťou výrokovou vetou stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že náhradná výročná členská schôdza žalovaného a všetky uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 10.07.2017 o 15,00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave sú neplatné. Žiadal priznať trov konania. Uviedol, že je členom žalovaného. Dňa 10.07.2017 sa o 15,00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave konala náhradná výročná členská schôdza žalovaného s programom:

1. Otvorenie
2. Voľba orgánov členskej schôdze
3. Správa o hospodárení družstva a správa kontrolnej komisie 2016
4. Schválenie riadnej individuálnej účtovnej závierky a rozhodnutie o vysporiadaní hospodárskeho výsledku družstva za rok 2016
5. Odvolanie a voľba členov predstavenstva družstva
6. Odvolanie a voľba členov kontrolnej komisie družstva
7. Základné otázky koncepcie rozvoja družstva na rok 2017
8. Záver.

3. Žalobca uviedol, že A. E. F. ako členovi družstva žalovaný nedoručil v súlade so zákonom a stanovami pozvánku na výročnú členskú schôdzu a ani pozvánku na náhradnú výročnú členskú schôdzu, čím porušil jeho základné členské práva. Výročná členská schôdza a náhradná výročná členská schôdza neboli platne zvolané, neboli na ňu pozvaní všetci členovia družstva, preto žalobca podal predstavenstvu námietky zo dňa 20.07.2017, v ktorých namietal platnosť všetkých uznesení prijatých k všetkým bodom programu na výročnej členskej schôdzi žalovaného, ktorá sa konala 10.07.2017 o 15:00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave, a to najmä pre nedodržanie riadneho a zákonného postupu zvolávania výročnej a náhradnej výročnej členskej schôdze a jej zvolanie v rozpore so zákonom a stanovami a s tým súvisiace neplatné hlasovanie a poškodzovanie členských práv žalobcu a iných členov. Žalovaný námietky prevzal 27.07.2017. K námietkam sa vyjadril tak, že došlo k platnému zvolaniu náhradnej členskej schôdze. Žalovaný protiprávnymi rozhodnutiami svojich orgánov zrušil A. E. F. členstvo, o čom prebieha spor na tunajšom súde pod sp. zb. 8Cb/65/2014. Pozvánky na členskú schôdzu s programom rokovania neboli doručené všetkým členom družstva a ani samotnému žalobcovi. Medzi základné práva člena družstva patrí aj právo účasti na zasadnutí členskej schôdze. Výkon tohto práva bol žalobcovi zamedzený, keď mu nebola riadne doručená pozvánka s programom rokovania. Žalobca poukázal na § 242 Obchodného zákonníka.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že nárok žalobcu neuznáva, považuje ho za neurčitý a neopodstatnený. Poukázal na § 132 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p. a uviedol, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť predložiť žalobu s predpísanými náležitosťami. Obmedzuje sa len na konštatovanie, že A. E. F. ako členovi družstva nebola doručená pozvánka na členskú schôdzu. Žalovaný poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/46/02, z ktorého vyplýva, že v spore o vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva môže súd posudzovať neplatnosť napádaného uznesenia iba na základe dôvodov, ktorých sa žalobca dovoľáva. Žalobca sa neplatnosti dovoľáva v dôsledku absencie pozvánky na náhradnú členskú schôdzu pre A. E. F.. Oproti dôvodom uvedeným v žalobe však v samotných námietkach, ktoré žalobca predložil ako dôkaz, akékoľvek dôvody absentujú. V námietke adresovanej predstavenstvu družstva žalobca len stroho konštatuje, že namieta neplatnosť uznesení predmetnej členskej schôdze „a to najmä pre nedodržanie riadneho a zákonného postupu zvolávania náhradnej členskej schôdze a jej zvolaniu v rozpore so zákonom a stanovami a s tým súvisiace neplatné hlasovanie a poškodzovanie členských práv žalobcu aj iných členov“. Ak námietka nekorešponduje so žalobným návrhom v dôvodoch alebo ak sa dôvody uvedené v námietke odlišujú od dôvodov uvedených v žalobe, potom nie je možné považovať za splnenú základnú podmienku na podanie návrhu na súd, ktorou je zaprotokolovanie námietky alebo oznámenie námietky predstavenstvu, čo je aj prípad tohto sporu. Žalobca si tak nespĺnil povinnosť a neoznámil predstavenstvu námietku, na základe ktorej by bolo možné podať následne žalobu. Žalobca oznámil predstavenstvu námietku, ktorá čo do dôvodov nemá nič spoločné so žalobou. Zároveň žalovaný uviedol, že žalobca nie je členom družstva z dôvodu, že bol z družstva vylúčený na základe uznesení predstavenstva družstva a následného potvrdenia uznesením členskej schôdze družstva zo dňa 24.03.2014. Tieto rozhodnutia napadol na súde, pričom spor nie je doteraz rozhodnutý. Podanie odvolania na členskú schôdzu vo veci vylúčenia členstva v družstve a aj podanie žaloby vo veci určenia neplatnosti vylúčenia z členstva v družstve na súde nemá suspenzívny účinok. Preto sa na vylúčeného člena družstva hľadá ako na platne vylúčeného člena.

5. Dňa 19.06.2017 bola vyhotovená Pozvánka podpísaná predsedom predstavenstva, podpredsedom predstavenstva žalovaného a predsedom kontrolnej komisie žalovaného, ktorou žalovaný pozýva členov družstva na túto členskú schôdzu konanú dňa 10.07.2017 o 14:30 hod. v Kultúrnom dome na Starej Myjave s uvedeným programom a v prípade, že by sa táto schôdza neuskutočnila na náhradnú členskú schôdzu dňa 10.07.2017 o 15:00 hod. s nezmeneným programom a na tom istom mieste.

6. Listom zo dňa 19.07.2017 oznámil žalobca žalovanému námietky, v ktorých uviedol, že proti všetkým uzneseniam prijatým na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej 10.07.2017 o 15:00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave podáva námietky v zmysle § 242 Obchodného zákonníka. Uviedol, že náhradná výročná členská schôdza nebola platne zvolaná, neboli pozvaní všetci členovia družstva, preto podáva námietky a namieta platnosť všetkých prijatých uznesení tejto členskej schôdze pre nedodržanie riadneho a zákonného postupu zvolávania náhradnej výročnej členskej schôdze a jej zvolanie v rozpore so zákonom a stanovami, s tým súvisiace neplatné hlasovanie a poškodzovanie členských práv žalobcu aj iných členov.

7. Listom zo dňa 01.08.2017 zaslal žalovaný žalobcovi svoje vyjadrenie k jeho námietkam. Uviedol, že žalobca nedodržanie zákonného postupu bližšie nešpecifikoval, preto podľa žalovaného bola výročná členská schôdza riadne zvolaná v súlade so zákonom a stanovami žalovaného.

8. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.02.2018 č.k. 8Cb/65/2014-204 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 30.10.2019 č.k. 8Cob/75/2018-244 súdy na základe žaloby A. E. F. proti žalovanému určili, že uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného č. 2/2014 zo dňa 24.03.2014 o zamietnutí odvolania A. E. F. a potvrdení vylúčenia A. E. F. z družstva je neplatné.

9. Ako vyplýva z predložených dokladov, predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným je, či došlo k platnému zvolaniu členskej schôdze a následne k platnému prijatiu jednotlivých uznesení členskej schôdze.

10. Súd prvej inštancie ďalej skonštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že žalobca bol v čase uskutočnenia predmetnej náhradnej členskej schôdze členom družstva. Nesporným je tiež skutočnosť, že žalobca včas oznámil žalovanému svoje námietky voči uzneseniam členskej schôdze a nesporným je podľa názoru súdu aj dodržanie zákonnej lehoty na podanie žaloby, ktorá bola podaná dňa 09.08.2017, teda v lehote jedného mesiaca od oznámenia námietok predstavenstvu.

11. Spornou skutočnosťou bolo podľa názoru súdu prvej inštancie, či obsah námietok podaných predstavenstvu korešponduje s dôvodmi, ktoré uvádza žalobca v žalobe. V námietkach žalobca namietal, že náhradná výročná členská schôdza nebola platne zvolaná, neboli na ňu pozvaní všetci členovia družstva, nedošlo k dodržaniu riadneho a zákonného postupu zvolávania náhradnej výročnej členskej schôdze, čím došlo k neplatnému hlasovaniu a poškodzovaniu členských práva žalobcu a iných členov. Žalobca v žalobe namietal, že na náhradnú členskú schôdzu nebola A. E. F. riadne doručená pozvánka v súlade so Stanovami a zákonom, čím došlo k porušeniu jeho základných členských práv. Pozvánka nebola doručená ani žalobcovi. Súd bol toho názoru, že námietky zaslané predstavenstvu družstva a obsah žaloby z vecného hľadiska sú v zásade totožné, keďže žalobca tak v námietkach, ako aj v žalobe jednoznačne uvádza, že na členskú schôdzu neboli pozvaní všetci členovia družstva. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že v námietkach absentujú dôvody. Skutočnosť, že na členskú schôdzu neboli pozvaní všetci členovia žalovaného je obsiahnutá v námietkach, ako aj v žalobe. Podľa názoru súdu si tak žalobca svoju povinnosť splnil.

12. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalovaného, že A. E. F. nemal byť na členskú schôdzu pozvaný, nakoľko v prípade, že sa vylúčený člen odvolá na členskú schôdzu, nastávajú účinky jeho vylúčenia okamihom rozhodnutia členskej schôdze o tom, že je vylúčený. Keďže členská schôdza dňa 24.03.2014 potvrdila vylúčenie A. E. F., týmto okamihom prestal byť členom družstva.

13. Súd prvej inštancie z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 8Cb/65/2014 zistil, že A. E. F. bol na zasadnutí predstavenstva žalovaného konaného dňa 11.03.2014 vylúčený z členstva u žalovaného. A. E. F. podal voči rozhodnutiu predstavenstva o vylúčení odvolanie a následne na náhradnej členskej schôdzi konanej dňa 24.03.2014 o 13.00 hod. bolo prijaté uznesenie č. 2/2014, ktorým členská schôdza potvrdila vylúčenie A. E. F. z členstva žalovaného. Tento sa následne žalobou vedenou pod sp. zn. 8Cb/65/2014 domáhal okrem iného určenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného č. 2/2014. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.02.2018 č.k. 8Cb/65/2014-204 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.10.2019 č.k. 8Cob/75/2018-244 súdy na základe žaloby A. E. F. proti žalovanému určili, že uznesenie náhradnej členskej schôdze o zamietnutí odvolania A. E. F. a potvrdení jeho vylúčenia z družstva je neplatné. Súd ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.03.2022 sp. zn. 5Obdo/48/20212 (dovolenie konanie v tejto veci). Podľa názoru súdu možno dospieť k záveru, že A. E. F. bol v čase zvolania náhradnej členskej schôdze napadnutej žalobcom členom družstva a mal byť na členskú schôdzu riadne pozvaný. Medzi stranami nebolo sporné, že pozvaný nebol.

14. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na ust. § 239 ods. 1, 2, § 240 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, na čl. XIII Stanov žalovaného a dospel k záveru, že už samotný postup zvolania predmetnej členskej schôdze bol realizovaný v rozpore so Stanovami, podľa ktorých mal každý člen družstva právo zúčastniť

sa rokovania členskej schôdze, pričom pozvánka mala byť členom doručená 10 dní pred konaním členskej schôdze. V danom prípade nebol dodržaný postup pre zvolanie členskej schôdze, keď nebol na ňu pozvaný každý člen družstva, v danom prípade preukázateľne A. E. F. a tiež uviedol, že pozvánka s programom rokovania nebola doručená ani žalobcovi ako členovi družstva. Podľa súdu žalovaný žiadne dôkazy na vyvrátenie tohto tvrdenia nepredložil, preto súd považoval tvrdenia žalobcu o jeho nepredvolaní na členskú schôdzu za nesporné. Z uvedeného dôvodu skonštatoval, že všetky uznesenia prijaté na členskej schôdzi žalovaného dňa 10.07.2017 o 15.00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave sú neplatné.

15. Súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal aj určenia, že náhradná výročná členská schôdza je neplatná. Podľa názoru súdu ide v danom prípade o žalobu formulovanú podľa § 137 písm. d) CSP, teda možnosť domáhať sa neplatnosti tejto členskej schôdze by musela vyplývať z osobitného predpisu, keďže žiadny osobitný predpis určenie neplatnosti členskej schôdze neupravuje, žalobu v tejto časti súd zamietol.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca a žalovaný boli v konaní úspešní v rovnakom rozsahu, preto súd stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

17. Proti výroku I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý ho odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keďže súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, § 365 ods. 1 písm. f) CSP tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 365 ods. 1 písm. g) CSP, keďže zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a zároveň § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. K nepozvaniu A. E. F. žalovaný uviedol, že bol rozhodnutím predstavenstva žalovaného z 11.03.2014 vylúčený z členstva v družstve žalovaného, rozhodnutie predstavenstva bolo potvrdené členskou schôdzou dňa 24.03.2014, čím jeho vylúčenie a zánik členstva v družstve v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/48/2021 zo 17.03.2022 nadobudlo právotvorné účinky (dovolacie konanie ku konaniu vedenému na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8Cb/65/2014). V rámci procesnej obrany uviedol, že nepozvanie A. E. F. na členskú schôdzu konanú 10.07.2017 nemohlo zakladať dôvod neplatnosti tam prijatých uznesení pre porušenie stanov žalovaného a právnych predpisov, a to z dôvodu, že A. E. F. v čase konania členskej schôdze, ako aj v čase jej zvolávania nebol považovaný za člena družstva, keďže bol rozhodnutím predstavenstva žalovaného z členstva v družstve vylúčený, ktorú skutočnosť potvrdilo rozhodnutie členskej schôdze žalovaného. Zároveň argumentoval tým, že v zmysle rozhodovacej praxe jednak Krajského súdu Trenčín, ako aj podľa judikátu Najvyššieho súdu SR právotvorné účinky zániku členstva v družstve nastávajú rozhodnutím členskej schôdze v prípade, ak sa vylúčený člen proti rozhodnutiu predstavenstva o jeho vylúčení v primeranej lehote odvolá na členskú schôdzu. Na základe uvedených skutočností žalovaný nepovažoval za potrebné pozývať na členskú schôdzu dňa 10.07.2017 A. E. F., keďže v tom čase už právotvorné účinky zániku jeho členstva v družstve nastali a na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že členstvo v družstve A. E. F. bolo spätne obnovené (s účinkami ex tunc) na základe rozhodnutí súdov. Okresný súd sa s právnym názorom žalovaného nestotožnil a svoj právny názor formuloval v ods. 18 napadnutého rozsudku, čím vec nesprávne právne posúdil, čo zakladá žalovanému odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Poukázal aj na obdobné rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Cb/47/2019-89 z 09.03.2022, ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom v konaní sp. zn. 16Cob/22/2022-133 zo dňa 21.03.2023. Žalovaný má za to, že okresný súd sa pri právnom posúdení rovnakej veci odklonil od skoršieho rozhodnutia okresného súdu, resp. rozhodol opačne, nerešpektoval právne posúdenie nadriadeného odvolacieho súdu, čím porušil princíp právnej istoty zakotvený v základných zásadách CSP, ako aj princíp predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

19. K nepozvaniu žalobcu žalovaný uviedol, že o tom, že žalobca nebol pozvaný na členskú schôdzu dňa 10.07.2017 nemal vedomosť až do vynesenia napadnutého rozsudku, keďže táto skutočnosť sa nezakladá na pravde, pretože žalobca bol na členskú schôdzu riadne pozvaný v súlade s príslušnými právnymi predpismi, ako aj so stanovami družstva žalovaného a preto to nemôže byť dôvodom, aby súd prvej inštancie na základe tejto skutočnosti určil všetky uznesenia prijaté na náhradnej členskej schôdzi

konanej dňa 10.07.2017 za neplatné. Takýto záver súdu zakladá pre žalovaného viacero odvolacích dôvodov, a to odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g), h) CSP.

20. K prípustnosti dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP žalovaný uviedol, že záver súdu prvého stupňa považuje za absolútne neprípustný, bez opory v reálnom skutkovom stave, ako aj v rozpore s tým, ako súd viedol pojednávanie vo veci a v neposlednom rade za účelové, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie nebol ochotný meniť vyslovený predbežný právny názor na pojednávaní 14.04.2023, pričom musel mať v čase prípravy písomného vyhotovenia rozsudku na jeho vyhlásenie s vysokou pravdepodobnosťou vedomosť o rozhodnutí odvolacieho súdu sp. zn. 16Cob/22/2022-133 z 21.03.2023 a preto hľadal dôvody na to, aby rozsudok nemusel meniť. Tvrdenie súdu, že žalobca nebol na predmetnú členskú schôdzu pozvaný, nie je možné posudzovať izolovane bez ďalších súvisiacich tvrdení a ostatných skutkových okolností a dôkazov predložených žalobcom. Skutočnosť, že žaloba môže obsahovať skutkové tvrdenia žalobcu o jeho nepozvaní na členskú schôdzu 10.07.2017 sa žalovaný a jeho právny zástupca dozvedel až z vyneseného rozsudku, resp. z jeho odôvodnenia súdom prvej inštancie 12.05.2023, na ktorom sa osobne zúčastnil. Z kontextu žaloby a jej koncepcie, ako aj s prihliadnutím na dôkazy predložené žalobcom totiž pre žalovaného vyplynulo, že dôvodom napadnutia uznesení predmetnej členskej schôdze je nepozvanie A. E. F., ktorého ako jediného člena menovite uviedol žalobca v žalobe, keď uvádza, že A. E. F. ako členovi družstva odporca nedoručil v súlade so zákonom a stanovami pozvánku, čím porušil jeho práva. V námietkach, ktoré žalobca adresoval žalovanému sa nepozvanie žalobcu osobitne neuvádza, aj keď žalovaný je presvedčený, že sa malo konkrétne uviesť, ktorí členovia neboli pozvaní, aby mal možnosť zaujať k námietkam riadne odôvodnené stanovisko.

21. Žalovaný nemal dôvod sa domnievať, že žaloba obsahuje skutkové tvrdenie žalobcu o jeho nepozvaní na členskú schôdzu, pretože vychádzal z presvedčenia, že samotného žalobcu na členskú schôdzu riadne pozval v súlade so stanovami a príslušnými právnymi predpismi a ak by táto skutočnosť bola spornou, vedel by túto skutočnosť aj riadne preukázať. Ak žalovaný pripustí, že žaloba skutočne obsahuje skutkové tvrdenia žalobcu o jeho nepozvaní na predmetnú členskú schôdzu, žalovaný si túto skutočnosť neuvedomil, pretože nemal vôbec dôvod predpokladať, že žalobca môže namietať svoje nepozvanie na členskú schôdzu a zároveň toto jeho tvrdenie považoval len za chybu v písaní.

22. Čo však podľa žalovaného zakladá dôvodnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces je tá skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP a jeho rozhodnutie vo veci, ktoré založil na skutkovom stave, že mal za preukázané, že žalobca nebol pozvaný na členskú schôdzu, a to v dôsledku nepopretia tohto skutkového tvrdenia žalovaným, považuje žalovaný za prekvapivé rozhodnutie. Uviedol, že ust. § 181 ods. 2 CSP nie je samoučelné a slúži práve na to, aby sa odvrátila možnosť vydávania tzv. prekvapivých rozhodnutí a zabezpečila sa ochrana procesných práv sporových strán, a to najmä vtedy, ak ide o podstatné skutkové tvrdenia jednej zo strán sporu, na ktorých následne súd založí svoje rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR I.ÚS 26/94.

23. K prípustnosti dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP žalovaný uviedol, že vo vyjadrení k žalobe poukazoval na skutočnosť, že námietky žalobcu uplatnené proti uzneseniam členskej schôdze sú všeobecné a neurčité. Žalobca sa v nich obmedzuje len na konštatáciu o nedodržaní zákonného postupu zvolávania náhradnej výročnej členskej schôdze a jej zvolania v rozpore so zákonom a stanovami a s tým súvisiacim poškodzovaním členských práv žalobcu a iných členov, avšak bez zjavnej konkretizácie porušovania právnych povinností. Síce žalobca na inom mieste námietok uvádza, že neboli pozvaní všetci členovia družstva, avšak neuvádza, ktorí konkrétni členovia neboli pozvaní a neuvedenie konkrétnych členov družstva, ktorým bola znemožnená účasť na členskej schôdzi tak zároveň odňala žalovanému možnosť riadne reagovať na námietky žalobcu a prípadne svoj chybný postup napraviť a vyhnúť sa možnosti zneplatnenia uznesení na takejto schôdzi prijatých. Dôsledkom toho, že žalobca neuvedol konkrétne dôvody neplatnosti uznesení prijatých na členskej schôdzi a ani nepomenoval členov, ktorí na členskú schôdzu neboli pozvaní, spôsobilo aj to, že žalovaný nepovažoval domnelé skutkové tvrdenie žalobcu o jeho neprizvaní na členskú schôdzu za relevantné, keďže bol presvedčený, že voči žalobcovi samotnému postupoval správne a na schôdzu ho riadne pozval.

24. K prípustnosti dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalovaný uviedol, že ak by súd prvej inštancie svojim procesným postupom neznemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to tým, že by v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 CSP uviedol, že považuje za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu o jeho nepozvaní na členskú schôdzu 10.07.2017, mal by žalovaný možnosť predložiť dôkaz o pozvaní žalobcu, ktorým disponuje, avšak predloženie takéhoto dôkazu bolo chybným procesným postupom súdu prvej inštancie znemožnené. Preto je žalovaný presvedčený, že aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je prípustný.

25. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku I. zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietne a následne vo výroku III. rozhodne, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, resp. aby v napadnutej časti vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

26. K odvolaniu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 14.07.2023 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným neboli naplnené. Napadnutý rozsudok považuje v rozsahu napadnutom odvolaním za vecne správny a v tomto rozsahu sa s ním plne stotožňuje.

27. K nepozvaní A. E. F. na členskú schôdzu uviedol, že žalovaný už počas konania pred súdom prvej inštancie argumentoval tým, že A. E. F. nemal byť na členskú schôdzu pozvaný, lebo v čase jej konania nebol členom družstva žalovaného. Súd prvej inštancie vo vzťahu k tejto námietke žalovaného jasným a zrozumiteľným spôsobom v odôvodnení rozsudku vysvetlil, prečo argumentácia žalovaného nie je relevantná. Správne pritom vychádzal z právneho záveru formulovaného v stanovisku Najvyššieho súdu SR zverejnenom pod č. 38/2022, v zmysle ktorého v prípade určenia neplatnosti vylúčenia člena z družstva sa na člena družstva nahliada, ako by rozhodnutím predstavenstva nebol z družstva vylúčený. Žalovaný považuje uvedený právny názor súdu prvej inštancie za nesprávny a odkláňajúci sa od právneho názoru v zmysle skoršieho rozhodnutia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Cb/47/2019-89 z 09.03.2022, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/22/2022-133 z 21.03.2023. Žalobca uviedol, že predmetný rozsudok Krajského súdu v Trenčíne považuje za nesprávny, závery vyjadrené v jeho odôvodnení za vnútorne rozporné a odkláňajúce sa od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR. Predmetný rozsudok odvolacieho súdu je síce právoplatný, avšak môže dôjsť k jeho zrušeniu Najvyšším súdom SR, nakoľko bol napadnutý dovolaním Ing. Vladimíra Hradského.

28. K nepozvaní žalobcu na členskú schôdzu žalobca uviedol, že všetky odvolacie dôvody namietané žalovaným v súvislosti so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie majú spoločného menovateľa a tým je skutočnosť, že žalovaný opomenul akýmkoľvek spôsobom reagovať na skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v jeho žalobe zo dňa 08.08.2017. Je nepochybné, že žalobca v tomto spore produkoval skutkové tvrdenia o tom, že nebol pozvaný na predmetnú členskú schôdzu, keď v žalobe uviedol, že „Pozvánky na členskú schôdzu s programom rokovania neboli doručené všetkým členom družstva, ani navrhovateľovi“ a ďalej „Výkon tohto práva bol navrhovateľovi zamedzený, keď si družstvo nesplnilo svoju povinnosť v súlade so stanovami družstva a na výročnú členskú schôdzu mu nebola riadne doručená pozvánka s programom rokovania“.

29. Ďalej uviedol, že ak sa žalovaný domnieval, že v prípade skutkového tvrdenia žalobcu ide o chybu v písaní, nie je žalobcovi zrejmé, prečo na to za tie roky trvania sporu nepoukázal a prečo preventívne v záujme procesnej istoty o riadnom uplatnení všetkých prostriedkov procesnej obrany toto skutkové tvrdenie účinne nepoprel a nepredložil dôkazy o splnení podmienok pre zvolávanie členskej schôdze aj voči žalobcovi. Táto argumentácia žalovaného je pritom v rozpore s tým, že vo svojom vyjadrení k žalobe žalovaný uviedol, že žalobca nie je členom družstva. Z uvedeného sa skôr javí, že žalovaný si poplietol osoby viacerých členov družstva vystupujúcich vo viacerých súdnych konaniach, ktoré sú alebo boli voči nemu vedené.

30. Časť b) odvolania je podľa žalobcu pretavením v text snahy žalovaného vymaniť sa z procesnej zodpovednosti za neunesenie svojho bremena tvrdenia v spore. Žalovaný sa snaží navodiť dojem, že mu bolo v konaní pred súdom prvej inštancie znemožnené uplatňovanie jeho procesných práv, čo je absurdné a nezodpovedá priebehu konania. Aby mohlo dôjsť k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktorý namieta žalovaný, musí ísť o porušenie takej intenzity, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces do takej miery, že celý proces sa javí ako nespravodlivý.

Skutočnosť, že žalovaný ešte počas konania pred súdom prvej inštancie nedostal od súdu informáciu o tom, či skutkové tvrdenie žalobcu je považované za sporné alebo nesporné, je bez právneho významu. Či sa nejaké skutkové tvrdenie považuje za sporné alebo nesporné predsa vyplýva z ust. § 151 ods. 1 CSP a keďže žalovaný skutkové tvrdenie žalobcu nepoprel, je zrejme, že v zmysle cit. ust. § 151 ods. 1 CSP sa toto skutkové tvrdenie žalobcu považovalo za nesporné bez ohľadu na to, či to súd konštatoval alebo nie. Žalobca pripomína, že žalovaný bol od prvého úkonu v konaní zastúpený advokátom, preto súd prvej inštancie nemal vo vzťahu k žalovanému poučovaciu povinnosť o procesných právach a povinnostiach strán, nevyvímajúc pravidlá uplatňovania prostriedkov procesnej obrany.

31. Žalovanému v konaní pred súdom prvej inštancie nič nebránilo toto skutkové tvrdenie žalobcu poprieť, mal neobmedzenú možnosť uplatňovať prostriedky procesnej obrany – produkovať vlastné skutkové tvrdenia, navrhovať a predkladať dôkazy, ako aj reagovať na skutkové tvrdenia žalobcu ich popretím alebo vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. Do vyhlásenia dokazovania za skončené mal žalovaný možnosť doplniť dôkazy, o ktorých v odvolaní tvrdí, že nimi údajne disponoval. Výsledky dokazovania vo veci nedoručenia pozvánky na členskú schôdzu žalobcovi sú výlučným dôsledkom jeho procesnej pasivity, či už bola spôsobená nedbanlivosťou alebo cieľavedome uplatnenou taktikou.

32. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú prekvapivosť rozsudku vo väzbe na predbežné právne posúdenie súdu prvej inštancie, má žalobca za to, že súd nepostupoval v rozpore s ust. § 181 ods. 2 CSP a že v tejto súvislosti nemohlo dôjsť k znemožneniu výkonu procesných práv žalovaným do takej miery, že by tým bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Uviedol, že predbežné právne posúdenie je súd povinný vysloviť len raz pred pojednávaním, resp. na prvom pojednávaní a súd nemá následnú povinnosť oznamovať priebežne stranám, ak dôjde k jeho zmene v priebehu konania (alebo aj počas pojednávania) v súvislosti so zistením skutkového stavu. Súd svoj predbežný právny názor môže skorigovať, keďže zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by bol týmto svojim predbežným právnym názorom viazaný od jeho vyslovenia až do samotného skončenia vo veci samej. Vyslovený názor súdu má len predbežnú povahu. V súlade s nezávislým postavením súdu nemôže byť súd limitovaný ani svojim vlastným predbežným právnym posúdením. V danom prípade však vôbec nedošlo k zmene právneho názoru formulovaného súdom prvej inštancie, ktorý sa zamerlal na jednu z otázok podstatných pre rozhodnutie veci, avšak následne, pravdepodobne v dôsledku záverečnej reči právneho zástupcu žalobcu, mohol zistiť ďalší dôvod na vyhovieť žalobe a odôvodniť ním svoje rozhodnutie. Žalobca zdôrazňuje, že toto bolo bez akéhokoľvek vplyvu na meritórne rozhodnutie.

33. Ďalej uviedol, že prehadzovanie zodpovednosti žalovaného za stratu sporu na súd prvej inštancie a obviňovanie ho z účelového odôvodnenia je za týchto okolností viac ako neprimerané, zarážajúce o to viac, že žalovaný bol v spore po celú dobu právne zastúpený advokátom.

34. Pokiaľ žalovaný ďalej v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď konštatoval, že námietky žalobcu sú dostatočne určité a zároveň že tieto námietky korešpondujú so žalobou, čím malo dôjsť k naplneniu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP žalobca uviedol, že žalovaný v odvolaní neidentifikoval v súvislosti s námietkami žiadne skutkové zistenie súdu prvej inštancie, ktoré by súčasne označil za nesprávne. V podstate spochybňuje závery súdu prvej inštancie o určitosti námietok, čo je však otázkou výlučne právneho posúdenia zisteného obsahu námietok (v zmysle listiny založenej na čl. 5 spisu označenej ako Námietky v zmysle § 242 Obchodného zákonníka) vo väzbe na zákonné požiadavky na námietky v zmysle ust. § 242 Obchodného zákonníka. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že námietky voči napadnutým uzneseniam členskej schôdze žalovaného konanej dňa 10.07.2017 podal žalobca včas, do jedného mesiaca od konania tejto schôdze. Toto skutkové zistenie žalovaný v odvolaní nerozporoval. Žalobca súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že námietky boli jednoznačné a dostatočne určité, je z nich totiž zrejme, že smerujú voči napadnutým uzneseniam a tiež, čo týmto svojim úkonom adresovaným predstavenstvu žalovaného mieni žalobca docieľiť – splniť hmotnoprávny predpoklad pre podanie žaloby.

35. Vo vzťahu k dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalovaný v odvolaní uvádza, že disponuje dôkazom o pozvaní žalobcu na členskú schôdzu, ale predloženie takéhoto dôkazu mu bolo súdom prvej inštancie znemožnené. Žalobca má za to, že dôkaz o pozvaní žalobcu, na ktorý odkazuje, uplatniť mohol. Sám žalovaný v odvolaní uvádza, že disponuje týmto dôkazom a že ním disponoval aj počas konania

pred súdom prvej inštancie. Objektívne mu nič nebránilo tento dôkaz doložiť, rovnako ďalšie dôkazy o splnení požiadaviek v zmysle zákona a Stanov pri zvolávaní členskej schôdze aj voči ostatným členom družstva žalovaného. Podľa žalobcu je zarážajúce, že napriek tvrdeniu o prípustnosti novôt pre účely tvrdenia odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP neboli žalovaným v odvolaní uplatnené novoty v zmysle § 366 písm. d) CSP, na ktoré odkazuje. Žalovaný sa len obmedzil na konštatovanie svojho presvedčenia, že aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je prípustný.

36. Na základe uvedeného považuje rozsudok vydaný súdom prvej inštancie za vecne správny a navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní odvolania žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutom rozsahu potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

37. Právnomu zástupcovi žalovaného bolo vyjadrenie žalobcu doručené na vyjadrenie, k vyjadreniu žalobcu sa už nevyjadril.

38. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

39. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán sporu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver s poukazom na ním citované zákonné ustanovenia. Svoje rozhodnutie riadne odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

40. Primárne odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa jasným, zrozumiteľným spôsobom vyjadril k uplatnenému nároku žalobcu, k obrane žalovaného a k vykonaným dôkazom. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza, že pri takomto postupe, t.j. pri aplikácii § 387 ods. 2 CSP odvolací súd nie je povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 350/09, rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/170/2005). V súlade aj s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku dal odpoveď na všetky podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Rovnako aj vo vzťahu ku konaniu odvolacím súdom a k odôvodneniu jeho rozsudku sa poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 115/03 z 03.07.2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam.

41. Na zdôraznenie správnosti právneho záveru súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že žalobca sa svojou žalobou domáhal jednak určenia, že náhradná výročná členská schôdza žalovaného je neplatná a neplatné sú aj všetky uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 10.07.2017 o 15.00 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel v časti, v ktorej určil, že všetky uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 10.07.2017 o 15.00 hod. sú neplatné.

42. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta k nepozvaniu A. E. F. na náhradnú členskú schôdzu, že tento bol rozhodnutím predstavenstva žalovaného z 11.03.2014 vylúčený z členstva v družstve žalovaného a poukazuje okrem iného na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom v Trenčíne, od ktorého právneho záveru sa Okresný súd Trenčín v súdnej veci odklonil, resp. rozhodol opačne, čím nerešpektoval právne posúdenie nadriadeného odvolacieho súdu, čím porušil princíp právnej istoty zakotvený v základných zásadách CSP, odvolací súd konštatuje, že okresný súd v odseku 17. napadnutého rozhodnutia poukázal na dovolacie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obdo/48/2021, podľa záverov ktorého rozhodnutia, rozhodnutie členskej schôdze o nevyhlásení člena na základe jeho odvolania má tie účinky, že na člena družstva sa nahliada ako by rozhodnutím predstavenstva nebol z družstva vylúčený, t.j. považuje sa za člena družstva aj v období od momentu doručenia rozhodnutia predstavenstva o vylúčení družstva do dňa doručenia rozhodnutia členskej

schôdze o nevyhlúčení člena z družstva, resp. do dňa rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze o vylúčení člena družstva, teda účinky právoplatného rozhodnutia súdu znamenajú neprerušené trvanie jeho členstva v družstve. S uvedeným záverom Najvyššieho súdu sa stotožňuje aj odvolací súd, preto mal žalovaný povinnosť na náhradnú výročnú členskú schôdzu pozvať aj A. E. F.. Zároveň odvolací súd konštatuje, že okresný súd nebol viazaný právnym záverom odvolacieho súdu v konaní sp.zn. 16Cob/22/2022.

43. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že o tom, že žalobca nebol pozvaný na členskú schôdzu dňa 10.07.2017 nemal vedomosť až do vynesenia napadnutého rozsudku a táto skutočnosť sa nezakladá na pravde, pretože žalobca bol na členskú schôdzu riadne pozvaný v súlade s príslušnými právnymi predpismi, odvolací súd zdôrazňuje, že predkladanie dôkazov a unesenie dôkazného bremena je v sporovom konaní úlohou a zodpovednosťou strán. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na článok 8. CSP, v zmysle ktorého sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Tým je vymedzená základná povinnosť sporovej strany predkladať sporové tvrdenia aj dôkazy. Strana konania má najprv rozhodujúce skutočnosti tvrdiť a následne dôkazmi má byť ich pravdivosť preukázaná, teda až vykonanými dôkazmi majú byť tieto skutkové tvrdenia potvrdené alebo vyvrátené. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že sa o tom, že žalobca nebol pozvaný na členskú schôdzu dozvedel až z predmetného napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že žalobca už v žalobe uviedol, že „predmetná náhradná výročná členská schôdza sa neuskutočnila v súlade so stanovami družstva, nakoľko pozvánky na členskú schôdzu s programom rokovania neboli doručené všetkým členom družstva ani navrhovateľovi“. Ďalej v žalobe uviedol, že „medzi základné práva člena družstva patrí aj právo účasti na zasadnutí členskej schôdze s tým, že výkon tohto práva bol navrhovateľovi zamedzený, keď si družstvo nesplnilo svoju povinnosť v súlade so stanovami družstva a na výročnú členskú schôdzu, ani náhradnú členskú schôdzu mu nebola riadne doručená pozvánka s programom rokovania“ (II. žaloby žalobcu). Vzhľadom na vyššie uvedené potom neobstojí tvrdenie žalovaného, že o tom, že žalobca nebol pozvaný na predmetnú členskú schôdzu nemal vedomosť až do vynesenia napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na vyjadrenie žalovaného k žalobe z 28. novembra 2017 v ktorej uviedol, že žalobca nie je členom družstva žalovaného a to z dôvodov, že bol z členstva v družstve vylúčený na základe uznesenia predstavenstva družstva žalovaného z 11.03.2014 (žalovaný mal zrejme na mysli vylúčenie A. E. F. – poznámka odvolacieho súdu). Odvolací súd zároveň poukazuje na odpoveď žalovaného na žiadosť súdu zo dňa 04.08.2022 v ktorej už uvádza, že nespochybňuje členstvo v družstve žalobcu. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s názorom žalovaného, že ak by pripustil, že žaloba skutočne obsahuje skutkové tvrdenia žalobcu o jeho nepozvaní na predmetnú členskú schôdzu, tak si žalovaný túto skutočnosť neuviedol a považoval toto tvrdenie za len chybu v písaní, keďže z predmetnej žaloby jasne vyplýva tvrdenie žalobcu, že nebol pozvaný na členskú schôdzu.

44. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že mu bolo znemožnené súdom prvej inštancie preukázať, že žalobca na výročnú členskú schôdzu pozvaný bol, toto tvrdenie považuje odvolací súd za irelevantné, keďže ako už bolo vyššie uvedené predkladanie dôkazov a unesenie dôkazného bremena je v sporovom konaní úlohou a zodpovednosťou strán, pretože v rámci dokazovania v sporovom konaní platí zásada, že každá strana musí niesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t.j. kto tvrdí ten dokazuje. Strana musí preukázať to čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jej tvrdenia za základ svojho rozhodnutia. Pokiaľ mal žalovaný za to, že žalobca bol riadne na náhradnú výročnú členskú schôdzu pozvaný, bolo jeho povinnosťou toto svoje tvrdenie súdu prvej inštancie preukázať. Keďže žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia o tom, že bol žalobca na členskú schôdzu riadne pozvaný nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia a súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ určil, že všetky uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného sú neplatné.

45. V súvislosti s námietkou žalovaného, že zo záveru súdu prvej inštancie vyplýva, že nebol dodržaný postup na zvolanie členskej schôdze, keď nebol na členskú schôdzu preukázateľne pozvaný každý člen družstva pričom súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného zdôrazňuje, že išlo preukázateľne o A. E. F., odvolací súd poukazuje na ods. 26. napadnutého rozhodnutia, kde súd prvej inštancie uviedol, že v skutočnosti však žalobca v žalobe uviedol, že pozvánka s programom rokovania nebola doručená ani jemu ako členovi družstva na ktoré tvrdenie žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval a dôkazy o tom, že bol na členskú schôdzu riadne predvolaný neboli z jeho strany predložené. Zároveň v závere ods. 26. súd prvej inštancie uviedol, že na členskú schôdzu neboli v súlade so Stanovami žalovaného predvolaní všetci členovia družstva (minimálne žalobca a A. E. F.). Teda súd prvej inštancie okrem nepozvania A.

E. F. na výročnú členskú schôdzu riešil aj nepozvanie žalobcu, ktorá námietka vyplývala už z podanej žaloby.

46. V súvislosti s námietkou žalovaného, že námietky žalobcu uplatnené proti uzneseniam členskej schôdze sú všeobecné a neurčité s tým, že žalobca sa v nich obmedzuje len na konštatáciu o nedodržaní zákonného postupu zvolávania náhradnej výročnej členskej schôdze a jej zvolania v rozpore so zákonom a stanovami a s tým súvisiacim poškodzovaním členských práv žalobcu a iných členov, avšak bez zjavnej konkretizácie porušovania právnych povinností, poukazuje odvolací súd na predmetné námietky z 19.07.2017 v ktorých žalobca žalovanému oznámil, že proti všetkým uzneseniam prijatým na NVČS k všetkým jej bodom programu podáva v zmysle § 242 Obchodného zákonníka k rukám predstavenstva družstva námietky, v ktorých uviedol, že náhradná výročná členská schôdza nebola platne zvolaná, neboli pozvaní všetci členovia družstva. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uvedený obsah námietok žalobcu je dostatočne určitý a zrozumiteľný. Žalobca v námietkach uviedol, že členská schôdza nebola platne zvolaná, pretože neboli pozvaní všetci členovia družstva. Už len tento dôvod, teda nepozvanie všetkých členov družstva, by bol dôvodom na vyslovenie neplatnosti uznesení prijatých na tejto členskej schôdzi, preto z takto formulovaných námietok musel byť žalovanému dôvod, pre ktorý žalobca námietky podal, zjavný. Správne súd prvej inštancie poukázal v napadnutom rozhodnutí na články Stanov žalovaného účinných ku dňu konania predmetnej členskej schôdze a keďže žalovaný musí byť so svojimi Stanovami oboznámený, je zrejmé že musel mať z predmetných námietok žalobcu vedomosť pre aké dôvody žalobca namieta, že náhradná výročná členská schôdza nebola platne zvolaná.

47. V súvislosti s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP, odvolací súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania konaného pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom dňa 14.04.2023 kde súd skonštatoval, ktoré skutkové tvrdenia strán sporu považuje za sporné, ktoré za nesporné a ktoré navrhnuté dôkazy vykonané a ktoré nevykonané, teda podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie si svoju povinnosť v súlade s ustanovením § 181 ods. 2 CSP splnil, právny zástupca žalovaného sa vyjadril, že sa nestotožňuje s týmto právnym posúdením.

48. Odvolací súd uvádza, že ak by sa aj toto zákonné ustanovenie nedodržalo nemá to podľa odvolacieho súdu žiaden priamy vplyv na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie tohto ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod. Odvolací súd tiež zastáva názor, že uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany nie je podmieňované predbežným právnym posúdením veci zo strany súdu. Naopak, uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany je viazané na postup podľa § 167 CSP, t.j. strany sporu majú reagovať na tvrdenia, dôkazy a návrhy dôkazov protistrany a nevyčkávať so svojou procesnou obranou až na stanovisko súdu v predbežnom právnom posúdení veci. Civilný sporový poriadok je založený na zásade hospodárnosti a efektivity konania (článok 17), ktorá sa v procesnom postupe súdu prejavuje v zásade rozhodnúť vec spravidla na jedinom pojednávaní (§179 CSP).

49. Odvolací súd pripomína, že žalovaný bol v celom konaní zastúpený advokátom, pričom v článku 11 Základných princípov CSP vyplýva, že kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesionálnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. Podľa § 18 ods. 2 veta prvá zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Odvolací súd preto aj vzhľadom na zastúpenie žalovaného advokátom v tomto konaní, u ktorého sa znalosť jednotlivých právnych noriem predpokladá, dospel k záveru, že žalovaný nemal dôvod pri uplatňovaní prostriedkov procesnej obrany čakať na prípadnú výzvu súdu prvej inštancie, prípadne predbežný právny názor súdu, keď ako v odvolaní uvádza, že mu súdom prvej inštancie bolo znemožnené predložiť dôkaz o tom, že žalobca bol na členskú schôdzu pozvaný.

50. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd po preskúmaní veci k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu normu, vysporiadal sa so všetkými aspektami zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie

je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné otázky v konaní vznesené a dokazovanie bolo vykonané v súlade s procesnými zásadami formulovanými v Civilnom sporovom poriadku, preto dospel odvolací súd k záveru, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú dôvodné.

51. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej I. a III. výrokovej vete podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

52. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

53. Rozhodnutie prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).